

Landskap: Småland Upptecknare: Edla Jonasson, Knäred
Härad: Ljungby Berättare: " " "
Socken: Hinneryd Berättarens yrke: småbu hustru
Uppteckningsår: 1964 Född år 1892 i Hinneryd

Kor och osar som dragare, ok och ok tillverkning. s. 1-24. LM.F 125

KOR OCH OXAR SOM DRAGARE, ÖK OCH OKTILLVERKNING

Denna frågelista är utarbetad av Institut für deutsche Volkskunde i Berlin, som anhållit att få den utsänd i olika länder, bl a i Sverige. Vi vore tacksamma om Ni i görligaste mån ville besvara den och på så sätt understödja det för folklivsforskningen så viktiga internationella samarbetet. Frågelistan är av oss endast översatt till svenska, ej omarbetad med hänsyn till svenska förhållanden. Kan Ni ej besvara den så redogör för orsaken här till.

1. Vilka dragdjur användes allmännast i Er trakt a) före 1900 b) c:a 1900, c) c:a 1950 d) 1962?
2. Vilka koraser användes som dragdjur? a) Av vilka orsaker? b) Var de speciella mjölkorna av samma ras?
3. För vilka arbeten (allt efter årstider) användes än i dag nötkreatur (kor eller oxar?) som dragare?
4. Om kor eller oxar numera ej användes som dragdjur för vilka arbeten användes de a) före 1900 b) omkring 1900 c) omkring 1950?
5. Om kor eller oxar inte längre användes som dragdjur vilka var då orsakerna till att man upphörde härmed (t ex djurskyddsbestämmelser, anskaffning av traktorer, förändringar inom boskapsskötseln eller jordbruket)? Sedan när användes ej längre hornboskap som dragdjur? Var det korna eller oxarna man först slutade att använda som dragare? Orsakerna till ordningsföljden?
6. Hur mycket jord (angives i hektar) ägde de som använde dragkor? Var de uteslutande jorbrukskare?
7. Besvara föregående fråga även vad beträffar dragoxarna.
8. Hur stora var de jordbruk där man blott använde hästar som dragare?

KOR OCH OXAR SOM DRAGARE, ÖK OCH OKTILLVERKNING

Denna frågelista är utarbetad av Institut für deutsche Volkskunde i Berlin, som anhållit att få den utsänd i olika länder, bl a i Sverige. Vi vore tacksamma om Ni i görligaste mån ville besvara den och på så sätt understödja det för folklivsforskningen så viktiga internationella samarbetet. Frågelistan är av oss endast översatt till svenska, ej omarbetad med hänsyn till svenska förhållanden. Kan Ni ej besvara den så redogör för orsaken härtill.

1. Vilka dragdjur användes allmännast i Er trakt a) före 1900 b) c:a 1900, c) c:a 1950 d) 1962?
2. Vilka koraser användes som dragdjur? a) Av vilka orsaker? b) Var de speciella mjölkorna av samma ras?
3. För vilka arbeten (allt efter årstider) användes än i dag nötkreatur (kor eller oxar?) som dragare?
4. Om kor eller oxar numera ej användes som dragdjur för vilka arbeten användes de a) före 1900 b) omkring 1900 c) omkring 1950?
5. Om kor eller oxar inte längre användes som dragdjur vilka var då orsakerna till att man upphörde härmed (t ex djurskyddsbestämmelser, anskaffning av traktorer, förändringar inom boskapsskötseln eller jordbruket)? Sedan när användes ej längre hornboskap som dragdjur? Var det korna eller oxarna man först slutade att använda som dragare? Orsakerna till ordningsföljden?
6. Hur mycket jord (angives i hektar) ägde de som använde dragkor? Var de uteslutande jorbrukskare?
7. Besvara föregående fråga även vad beträffar dragoxarna.
8. Hur stora var de jordbruk där man blott använde hästar som dragare?

9. Vad kallades de bönder som till dragare endast använde a) kor b) oxar c) hästar?
10. Förekom stridigheter eller gnabb mellan "hästbönder" och "kobönder" i Er trakt? Såg hästbönderna ner på kobönderna? Beskriv noga hur motsättningen yttrade sig. Känner Ni till gamla berättelser, sägner eller skämt om kobönder? Känner Ni till sådana om motsättningar mellan hästbönder och kobönder? Besvara ovanstående frågor även med hänsyn till förhållandet mellan "oxbönder" och "hästbönder".
11. Leddes dragoxarna eller dragkorna under arbetet? a) Av vem? b) Vid vilket arbete? c) Varför? Styrdes de med tömmar eller rep? Var fästes dessa (t ex vid betslet eller hornspetsen)? Drev man på djuren med piska eller med en spetsig köpp?
12. Hur många timmar arbetade dragkorna vid a) plöjning b) harvning c) dragning av radsånings- eller skördemaskin d) dragning av höst- eller annan arbetsvagn? e) När och hur ofta fick de vila? f) Lät man djuren avlösa varandra? g) Till vilken ålder var dragkorna i allmänhet arbetsdugliga? h) Besvara ovanstående frågor även med hänsyn till dragoxarna.
13. Känner Ni till ordspråk, talesätt eller skämtshistorier som på ett eller annat sätt anknyter till dragoxens eller dragkons arbetsprestationer?
14. Användes oxar resp. kor för uteslutande tungt eller lätt dragarbete? Spände man dem också för a) brudvagnen b) likvagnen c) reste man till marknader efter dem? Spelade de någon roll vid a) årsfesterna b) vid livets högtider c) vid helgondagar d) vid kyrkliga fester? Förekom i Er trakt omridning med hästar? Vid vilka tillfällen? Besvara dessa frågor även med avseende på nutida förhållanden.
15. Känner Ni till fall då nötkreatur spänts samman med hästar? Vad för slags arbete gällde det då? Vid vilken sida (från anspännarens håll sett) ställdes hästen? Var det alltid samma sida?
16. Vem skötte dragoxarna och dragkorna? a) Var det någon bland tjänstefolket som var speciellt ansvarig för dessa? b) Hade han någon särskild benämning? c) Vari bestod hans arbete? d) Intog han någon särställning bland tjänarna? e) Erhöll dragoxarna eller dragkorna speciell omvärdnad? f) Vari bestod denna? g) Vem skötte mjölkorna? h) Var utfordringen olika för dragkor och mjölkkor? Vari bestod i så fall skillnaden?

17. Var vistades dragkorna och dragoxarna då de ej var i arbete?
18. Skildra utförligt hur det gick till att vänja kor resp. oxar vid dragarbete. Hur gamla skulle de vara? Använde man de vanliga arbetsoken vid tämjningen? Hur lång tid tog tämjningen? Har läsningar eller besvärelser förekommit då djuret varit alltför motsträvigt? Vilka? Finns det ordspråk eller skärnhistorier som hänför sig till tämjningen? Hur avgjordes om ett djur var lämpat för dragarbete eller ej? Vem avgjorde detta? Skulle tämjningen påbörjas någon särskild kalenderdag?
19. Kastrerades tjurkalven som bestämts till dragare av veterinären eller av någon läkekunnig lekman? Vilka redskap använde den läkekunnige? Använde han läsningar och besvärelser? Skriv i så fall ned ordalydelsen. Nämnn om möjligt den dialektala benämningen på de olika arbetsmomenten och på redskapen. Hur gammalt skulle djuret vara då det kastrerades? När på året utfördes kastreringen?
20. Vem brukade skära och beslä klövarna? Skildra utförligt hur detta gick till. Nämnn också vilka klövsjukdomar som förekom och hur de behandlades, (se frågorna under punkt 29-30). Vilken tid på året brukade skärning och skoning äga rum?
21. Vem rättade hornen när de satt för tätt eller för glest? Vilka redskap användes och hur tillgick rättningen? Hur lång tid tog det innan felet var hjälpt? Hur gammalt skulle djuret vara? Förekom läsningar eller besvärelser medan justeringen pågick? Vid vilken tid på året brukade rättningen ske? Varför ansåg bönderna att det var nödvändigt att rätta hornen?
22. Vilka typer av dragok (se bifogade teckningar) användes i Er trakt? Vilka var avsedda a) speciellt för kor b) speciellt för oxar? Vad kallades oket och dess olika delar på traktens dialekt (använd sifferna och bokstavsbezeichningen på teckningarna)? Vilket material (t. ex. träslag) användes till oket och dess olika delar? Skiljer sig de ok som användes i Er trakt från de här avbildade? Vari består skillnaden? Bifoga om möjligt foto eller teckning med angivande av mått.
23. Hade man särskilda ok a) för plogen, b) för vagnen? Orsaken härtill? Vari bestod skillnaden? Gör en ritning som visar hur de skiljde sig från varandra. Hade de olika oken också olika benämningar?

24. Vilka fördelar och vilka nackdelar hade enligt böndernas mening de ok som brukades i Er hemtrakt?
25. Var de i Er trakt brukliga oxoken dekorerade (målning, snidning, karvsnitt, glödritning etc.)? Vilken utsmyckning var vanligast? Bifoga om möjligt en teckning eller ett foto av ett dekorerat ok. Använde man de utsmyckadeoken till vardags eller bara vid högtidliga tillfällen?
26. Vårdade man oken? Sågs de ofta över? Av vem? På vad sätt?
27. Spelade de i Er trakt använda oken någon roll a) vid bestämda fester b) på någon särskild kalenderdag c) i samband med helgondyrkan? Känner Ni till orts- och familjevapen i vilka något av de avbildade oken förekommer? Vet Ni några sägner, skämthistorier, visor eller ordspråk i vilka ok omnämnes? Skriv i så fall ned dem.
28. Hur fästes oket vid dragstången? Använde man härtill a) en järn- eller trä-sprint b) hängde man stången i en läder- eller järnring c) förband man stång och ok med rep eller läderremmar?
29. Skildra utförligt hur det gick till att spänna för en dragoxe eller dragko (rita gärna). Vilka försiktighetsmått iakttogs och vilka medel användes för att skydda dragdjuret från tryckskador och skavsår? Föreskrevs sådana åtgärder av veterinären eller av någon läkekunnig lekman? Förekom signerier och besvärjelser för att förhindra tryckskador och skavsår.
30. Var det veterinären eller någon läkekunnig lekman som behandlade djuret om det skadade sig under arbetet? Vilka medel användes? Använde man läsningar och besvärjelseformler för att påskynda läkningen? Skriv i så fall ned dem. Vad kallades de olika åkommorna som djuren ådrog sig på grund av dragarbetet? Vilka var vanligast?
31. Vem tillverkade de i trakten vanliga oken? a) Byhantverkare (t ex vagn- makare, sadelmakare, smed)? b) Fanns det någon hantverkare som uteslutande tillverkade oxok? Vilken var hans officiella yrkesbeteckning? c) Fanns det hantverkare (vilka?) som ibland (när?) gick från by till by för att reparera eller tillverka ok? d) Tillverkade bönderna själva sina dragok? e) På vad sätt skilde sig de hantverksmässigt framstålla oken från de hemmagjorda? f) vem reparerade oken?

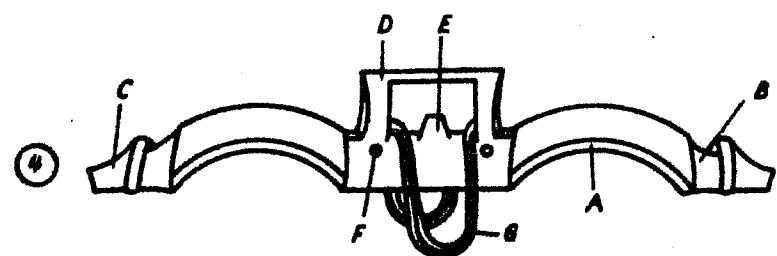
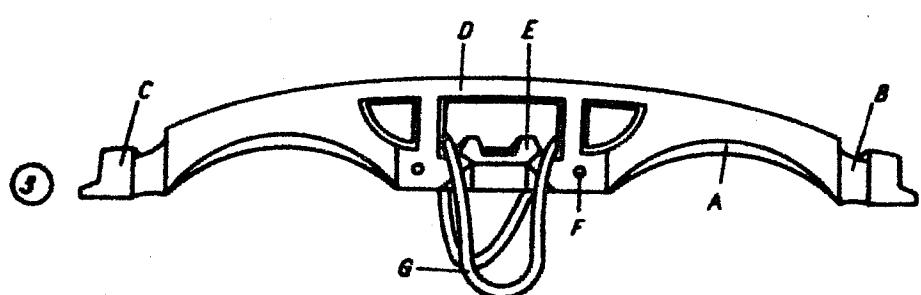
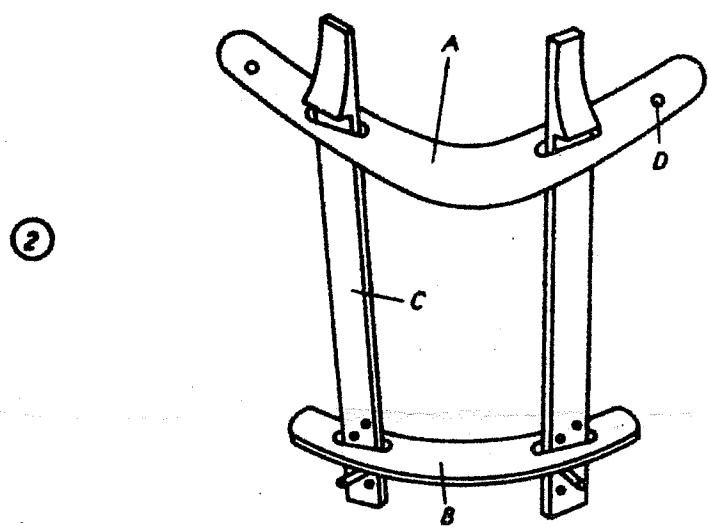
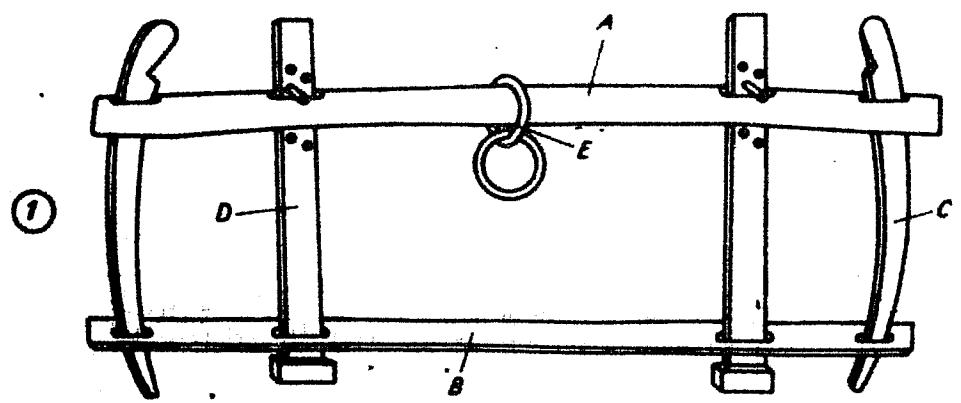
32. Förekom fabriksmässig tillverkning av oxok? (Nämnn en sådan firma). Var kunde man köpa eller beställa dem (t ex på kreatursmarknader)? Fanns det någon skillnad mellan fabrikernas och hantverkarnas ok? Vari bestod denna? Hur stor var prisskillnaden? Såldes oxok av kringresande försäljare?
33. Hade hantverkarna ok på lager eller tillverkade de dem endast på beställning? Hur stort var försäljningsområdet?
34. Fanns det förlagor, mönsterböcker el. dyl. efter vilka man själv kunde tillverkaoken eller åtminstone dekorera dem? Dekorerade bönderna också de ok de själva tillverkade? Skiljde sig denna utsmyckning från hantverkarnas? På vad sätt?
35. Alla slags foto och teckningar av anspända dragdjur i arbete mottages tacksmärt.
36. Vilken sagesman har lämnat upplysningarna?
Namn, förnamn, född när och var? Yrke, titel. Bosatt på orten sedan när?
Ortens invånare antal?

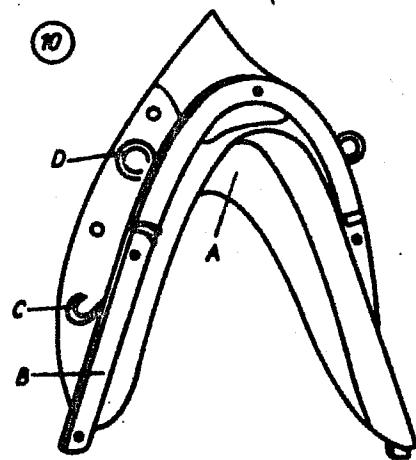
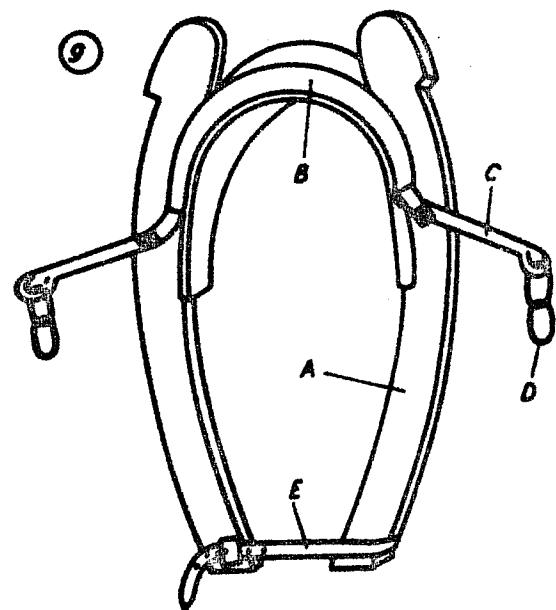
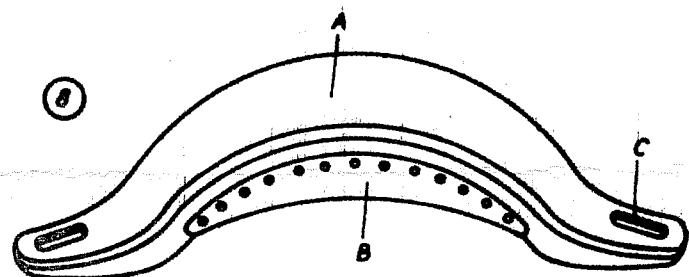
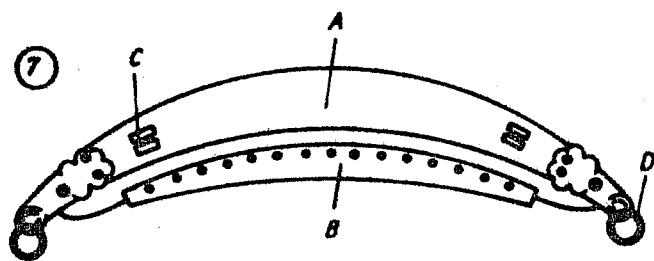
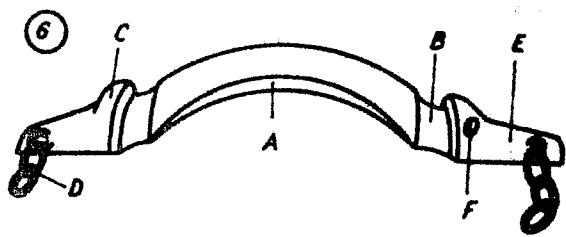
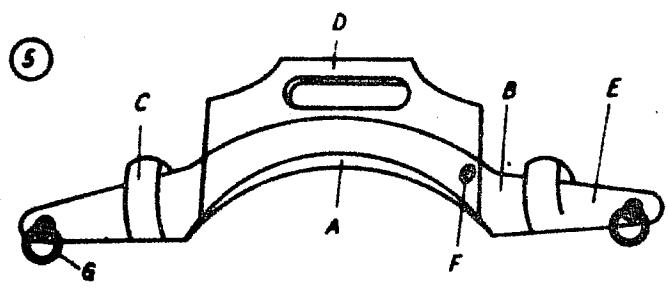
Upptecknat av: _____

Månad: _____

År: _____

September 1964

Här veill jag i vagon mäns
resvagn Eder Projektet 195.
Här sades mina är ej förlit
hjälpt till att hitta karta
och karta. men läste Oscar
och Kar. vid Skele skifft
anvisades Kar i Stockholm
almenhet. Jag kom hem här i
söder Småland var vid
måndag lid, väldigt sten-
kumdet, Åkråna smä, han-
tiga. Massmækarna, härfjader
en dukt att uppställar vid näm-
na lid 1900.
Person var den yngla söda
Smålands kon. ej ala försäd-
lack. dessa ej var alla
lid han och handjue Geir-

14/10-64

ta elles hjälmmiga. (Grimliga
det är sådant som är påkryp-
pen helt Råda, men ett vitt
fram huvud) Samman visar nu
en, teknade med runda Råda
fläckar, (Hjälmmiga en helt ut
efter sypfjädrar kullen, ände
ned på mitten, kryppen helt
Råd!) Hursom att vi förstår?
Vid sedan förfällingen, vi fick
tjues ut ifrån, ja då kom den
Rådleaki kom fram i bildet.
Hon dessa var ej rästaika i
ut hälliga, att kläa häst mod,
men injalkade mera. På så
vis klev det Oxen som man
alt mer flest i fler längde
"stubar" Oxarna kalla des far

skutar man de uppmätt ett best
om fång på elva kevarter "66 tunna"
vid detta best om fång blev det
oxar. Närka sedan blev både
14-15 ju ända upp till 16 kevar
per. Men dessa stora stakta
Oxar användes ej på jordbruk
men utan upphålltes vid de
stora drägtskatten, samt
pappersbruket, färj på den sista
färj eft. nägra Härbar. Inte
als dräga här eller Oxar använd
des men var han drägdjur Ox-
ar finns ej denna gåt till slakt
vid några ålder, och kallas då i
dag färj det, men tänjs ej
eller användes som drägade
Ingen skyddsföring behöv-

de att ingripa. När som man hade
kan sam drägare, ty käkkaellen
dräg hellre själv in att plåga
den altid så snällt å drällsi-
na kraftes dragnilla lilla kvarn.
Vej saken är den man odlade
drönerjyde, dökade ut marpana,
jordbruken blev så böckraktigt
att man hade ett par hund-
rat. Tackbar andvändt altid
nu med. Ordningfäljen val
denna kvara när de sammans
fors upphäde att vara drägare
omkring 1920-talet. Orsaken
var att ingen kva kan både
dräga in det akta och tåma
myste mjölk i "byttan" spannen.

Mjälken blev pennings, ej tillt
en liter skvätt åt varoen som
fäss. Nj' ingen familj kunde
leva på de små jordlek, som
använtes, här var enda dragare
då fär var dessa ej endast jord-
lekare, dessa hadde anhingen
ett hant väck, eller gingo de och
arbeta de fäss andra, på Skåne
höftfält fanns arbetet härd nära
och på hästar, så ja, nu är det
ju så att även dragare föyer
massa dragare, så Helsingör
använtes ej endast på jordlek-
ket ej heller Örebro.
"Kolane" var manet på de som
använtes endast "Kona"! Kona var
dragare, ja vist alltid är och sät-

skilt färs i tider, var de bättre lattade,
spydiga; Se ett fullt tillfälle
var alla de givningar som de såkall-
lade Kästklänna berörd de
alma. Kalbön slerna, kan manna
detta. "Färrå du är ute och kör
med dina baksässen Runipse
pissar" "Herr går det fär dig
med dina späckta vaktar"!
Berömer du någon hämn? du kan
nål styra den i Runipan," ETC.
I fall att läda Oscarina var
stana, "inte kände något" då lee-
tow händes det en ledare man
ledde i Geimna, ty sådant
Oscar var ganska skräck men
hade man blott en tunn ka
eller Oscar, ja då kände man "era"
endam

galant. För att lede Oscar eller Karl
jag, det var nog Hurturis latt.
Inget latt samst jahle, det röf jag
av stor egen erfarenhet. Under
körning användes tannen. Bettel
går ej att använda till Tåkko-
abur förra åra ej i dådanade
i sin handställning, han hässer
finne ju ett hock mellan händer
na var i Bettel så att säga vilar.
Pannen skäddes med en öglan
på varje hår, sedan några min-
sunt, Men i fall det att draga-
na, nu måste all hälla på plats.
Ja då lade man tånnen om
djurets rygg åra det sitt säga
hämmer åra på den närmsta och
på höger öra på den, an dragena

Sam gick till häger, att lägga om
åt på dragaren var ett huve
som man misste kusma, fåt annars
sked törmen, och det gjorde ej
nägot efekt. Så gjorde man, när
man lugt törmen 3 var sunt
hönen, stach man en öglor en
räddar på man ju visar man
lägger fönnen i kran till hapa
med emellan törnvarven och dyvets-
panna sunt det rätta årat vänster
eller häger, alltid rätt är i hoppas
Vi färdar, se fönnen fick ej ligga
sam Vi längat om haendpetten nej
fast intill haev det på dragaren.
I fall att man skulle driva på
dans vid skaskning eller så då
an vändes piska ej längat drötsigt

dåtar bleu ju leasa dra garna
rädda, och lyckte sändes haentyg-
taena ja i närsör fall aket.
Var det då att man behönde kara
i flera tunnas i strock, då hade
man leasa Kar, så pålägades med
huvudet så man kunde mana
ett före middag ett på eftermida-
gen, på så sätt fisk ju Karna
vila upp sig. Men i fall att det
var Osce så dessa är uthälle-
ga dag efter dag läd vid jorden
och i skogen. En Koo lädde
nasa se är en Osce något yngre
än man han de dessa här
annas bleu de så smä "Knytta"
Jaa adspriken lyder ju än i dag
strock han en Osce, såg sånen

dragka." Se härin gon min a kaa
as det soqasde som fina ba loden"
men man mål ej bla sig fram ja
då men skar kåda." verenkaab"
slejkar. Ej leud ragn, men om
man ingen annan råd på nā-
gat vis hadde ja då fick de
draga den däble till Kyrko gärden
en saken dag, men in-gon Sändag
altsalut ej. Men till Mackader
trädes inod kar och Grar under
många mänga år. Bon den i
hans hustru, samt de mindre
barnen, äkte galant, sittande på
höspisen. Ja, i någon omvälvning eller
ankänning var väl ej præst fal-
en, (jäkktet hade ej då satt in)
men vid Julattparden ja då ville

ju alla fårst hem, så då blev det
att fläng utan like, för man kände
ju, att den som färs kan ha
på Julatton, skulle fårst hitta
på undergat på hästen. Inte
nu i Bilalnas tider var på tank
vilken och här skillnad nu eller
fär 50- eller 60-år tillbaka i
tiden jag har
vistjå, det var inget snäckvärdigt
med en ko och en häst i par.
För plagen vid höga sidan, just
där fär, att då måste hästen gå
i plaggfaran. Dorn man rull fär
sås att det är lättas att gå på
den alenku de muren. Hästen
var ju den starkaste av dragar-
na, där fär fikt dem s det syns-

sta draget. En person vid namn
Holin Kvist, boende i Gunhults-
by, plågade alltid plåga med
en ko i par med en häst
därför som han ej var uttryckte
sig. Koan är så tung att all
hästar varar inte som de går
om jag plåges med två hästar.
Kvar sind rököl om jorden är spars-
munden. Men vid sommar
påning på detta vis måste
även koh använda sele ej
ak. På dessa jordbruk togdes
ej parta rökölare. Bonden Hans
Hulten och barn hade all
skätsel av dragdjuren, ja de
dragande djuren förga alltid det
lesta fadret. På sommaren ute på

bete annas i stallet. Jag får att
en del plågade hava "släkt" vid
hulsen på djetet men ^{*släkt} dessa an-
någr var delara, därfor att om man
tämpde med sådana, pågade sedan
att du deagdijret på dema ova-
na att sta åket av, härför det
kästa försäka att hava ett av dem
harna så gick dedejliga fram.
Ungfäliga földren har jag annat
fört. En ganska stort videske-
pelse, plågade de älde, det
var dema. Ifall att det var besvä-
rigt näre med tämningen ja
farvans ej vidkappelser intet
var oerhörd stor. Försäka få tag
i ett rep var en människa
hade hängt sig tagit sig undan!

I fall att man kunde använda
ett dygigt rep, ja då hade man
mått till att bärja spela sitt
På en måndag fanns ingen som
tävlade att bärja något dyg
o nej nej. Kastration utfördes
alltid av en litet klock och läkaren
sig person om det var spela
alltid Nettinäsen till Hästfäl men
min hämar född 1891 antalade
att detta var pås Kaskarernas
helt och hålta arbete att hästerna
Hästfäl. En äldre man vid
namn Vilb-Petter boende under
Herrneyds Prästgård där han med
familj underlydde ett hus vid
namn Flyhberg denne Vilb-Petter
har jag träffat ofta han påtigade

ut föra kusträtionen på Väderjö.
Klara, att han hade lite lese
å lärande fås sig, det sade Falun
men alldeq. nad han sade, Man
att han alltid tag en klunk brän-
nir i munnen och spuma de på
klaren emellan baktreen det är
räkekt. Bygmeden "skadde" beslag
Oreenas kläder på vintern ifall
att det var isgata och man måste
kära i skogen juet då. Helsville
man slippa ifår. Detta berättiga
får att bha en Ore är syn galges
"mäse" brådalle, än ett par fläckar,
fäst mäste smeden gära 8 st
skar till var Ore ty sann man
not är Fäkretzens kläder & på
var fat so den, omida syn å kartu

Dånnu sy deras klävar åo ju
sunna emat Hästens så han
det ej räda mer än de sunna
till han skar läppen att det
är så kret förfaldnat bara i
hön. Det övriga är ju katt.
Som sagt undant vintern månaderna
och då leva i nödvändigaste
fall. Nu är det ju så att när
man misste skoen så ha-
de man en sådan grus tändstål-
ning att man hade en grus
kudj "as" stock som man kunde
de låta djurets bakkedel hänga
på sy att hålla skenet baktat-
ter, medan man pågat skon
åt hattat omvägt lu, då urå-
ker denne sig spå sidan och slår

i vildt ädla. Väl på detta att
man fölade detta eller ånder på
djurens hänsättning. Men jag ikke
hört, eller sett något om, vad därför
intet därav. Men, det är sam jag
annämde, att en del använde ned
tänjning, åt i vildt man liknande
Eder åhlidning etc., men närmast
hade inte den av Eder anlit-
tade under dom, nej att spiset
måste vara då här förglaga, ja
det var ej boden här i dessa flakter.
måste vara guska svart för den,
att kunna lägga "manken" till
vildt dragningsförl. Så alla ak var
ej lika, fås' en del tillväckade
en satt men red och en hade så
att säga sin modell. Sådana dom

Eder anbildung No 3 ja syliga var
en del, Has Falleg sett någon skil-
nad, på & Karlas eller Oceas ak-
näggen, litc glänta åt de stora
Oceana, som mestadols köder i
Skagen, det var alt. Själva åket,
det örriga var tillbehårs, dessa
var, 2 lit. Härnbyglas, tyglen var
an juen kutting ungefär i fjärde-
graulek, men "härnynkan" var an
rälder, den mäste vara stark-
"härnynkan", ja det är häna glas
en på nage han, se tyglen, sam
medels en gror Kranspa, vilken gick
i geran åket och mittdels på andea
Bridar, har i var, En ring an jän
en 5 cm, diament, tyglen var en
40 cm, läng, men som man fälltar

var bygeln, dubbel, och kunde delvis
glida noga i den ring av 5 cm.
Se en sådan krampa med längd
var det en i "Rea ända" av akels
då bygeln som var dubbel, därmed
dragaren hadde frå han, så man
lag tygeln, så att såga ett stycke
på en 40 cm lång skädd den i den
gen på så sätt leden det ju trå.
Vi lassa båda "ringar" ändar fästes
på själva "Kärneckan" den fäddes
fäst på haunchen sådan tåmena.
Nam kl. näl fästas, är det litet kanst
även att aka på dragaren, vi leade fåre
det) Så var det ytterst på akens un-
dersida, om noga missde ringen
man fäste ett rep runt dragaren
hals, detta fästes i en klen blå sum
x med en 40 cm ifrån akets ända, lika för båda dragarna

i en sing på öket hängde rakt ned, ja slan menligen. Slan var
plattead, innest repet uttrett på
dragalen hals och bannrankaptes
under dess hals. Då var det "fisken".
Bä temändes, det som användes för
att kunna påkappa Rodskapen.
Ja denna var ale deks, ju en men
alla mest av sad rålader, detta
läder hoptruvades, ur flera sma-
la styckor, men mäck, att det i-
gentligen var ett stycke som bra-
des bannran och pålädes öket.
"Fisken" var fäddig för användning,
den hade en längd av, 30 cm unge-
färlig, om den togde sig ja du fisk
man bra om den allt likaland.
Num man ver var det ej blott ett ak.

utan en hel "remediga" tillbehör varu
mannen var, akets-beslag. Tätslag
metta dels bräck, men även råna, juu
var adygit. Ordekiaket "ökani" ja det
haende man avhälpa i råttan tid ty
om dragaren blivit sår ja då tag
det läng tid förs att haka. Säfar
plägader, den del är aket råna
läg på dragarens "manke" nöcke
att i sijnidet ganska väl mod
fett, förs detta ändamål, fans inte
nigat bättre än Grönlinjens-fatt.
Vej man hade sanna. Ok förs all
slags häning. Man måste se
till att att var helt och clevdugigt
detta gjorde den som skulle köra för
dragaren. Men att presis laga och ha ja
detta kunde man ej. Vej då beslags

ett mytt, var "Koennyskaena" drägda
"Tistern" och sådant tillbehör då dag
men den, sikk det mytt, annat fick
man saga mytt. Òk med tillbehör
hade nog de alla plästur på fä-
lag. Banden var nog den som
almerit förfärdigade sina ak
vara en "bit" att eller annat liksom
kallknep, ja det plädades, en dol
späckade till gänger över öket just
som man sprocnt "Tistern" i deagot
fie se man måste gå emellan
dragdyser, när man spände fär
ej flammans, och altid till
Tistern, annars här det ej till,
andra gjorde katteslecken, mayan lade
de fingerlappar på Tistern och sy
var hade ditt knep, Onej inget

Veterinär på der. Siden en sådan fars
ej på flera mts avstånd, Véj då
sick man saga en annan ka och
fåmja, sills den andra leter bsa.
Vagan faleckställ väckning av fars ej
nej om man inte kund gála ett
sådans ejär, ja då red den en litet
städskunnig ron mesta dels made
räddna på laget här alla var
pis lika dura, vagan skillnad
på utformning men passade
alla. Vagan dieck utemyckning
de var ej pris räntig, mer
var hodel sira stjärnas, såglande
liko kunnelus, det har jag sett.
Som jag nämde i längan är detta
jag här på läsby satt farakt att
omtala red jag skål sett

16439

ACC. N.R. M. 16439:24.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

och hiet han hjälpt till vid båd
färjning och uppeft mycke
käring på jædkerk, av både
Oscar och Karl, då jag var yngre.
Härför kan jag ej finna dragon
annan siger man.

Jockus vänlier
Ella Yanae i den
Fålskult härad